

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 156/2024-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duřu a sudcov Ladislava Duditřa (sudca spravodajca) a Rastislava Kařřáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Ek/812/2023 z 27. októbra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa podaním označeným ako „*Ústavná sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky*“ a doručeným ústavnému súdu 19. februára 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 47 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 21 a 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), čl. 1, 7, 8 a 10 Všeobecnej deklarácie ľudských práv (ďalej len „deklarácia“) uznesením okresného súdu sp. zn. 63Ek/812/2023 z 27. októbra 2023. Sťažovateľ žiada o priznanie finančného zadostučinenia vo výške 10 000 eur. Sťažovateľ žiada o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a ustanovenie tlmočníka zo slovenčiny do španielčiny. Uvedené žiadosti sťažovateľ doručil ústavnému súdu vo forme samostatných príloh k svojmu podaniu.

2. Z podania a príloh k nemu pripojených vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom doručeným okresnému súdu 27. júla 2023 domáhal zastavenia exekúcie vedenej proti nemu ako povinnému, ktorej predmetom je vymoženie peňažnej pohľadávky na zameškanom výživnom spolu vo výške 2 020 eur, na bežnom výživnom vo výške 150 eur mesačne od mesiaca apríl 2023 a trov exekúcie. Návrh sťažovateľa bol uznesením okresného súdu sp. zn. 63Ek/812/2023 z 27. júla 2023 zamietnutý. Proti uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorá bola zamietnutá napadnutým uznesením. Dňa 4. januára 2024 bol sťažovateľovi doručený exekučný príkaz č. k. 405EX 177/23-51 vydaný súdnou exekútkou JUDr. Barborou Bořikovou Ághovou, ktorým súdna exekútko nariadila exekúciu prikázaním pohľadávky z účtov sťažovateľa v Tatra banke, a. s.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v podaní citoval ním označené články deklarácie a charty a následne v podstatnom uviedol, že neexistencia možnosti konať v rodnom jazyku ho zbavila práva zastupovať a obhajovať svoje záujmy. V napadnutom uznesení okresného súdu, rovnako ani v uznesení z 27. júla 2023, ktorého vydanie mu predchádzalo, neexistovali údaje o tom, kto bude dostávať výživné na dieťa a ako sa bude monitorovať mŕňanie týchto peňazí. Podľa rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 59P/13/2017 by mali tieto peniaze ísť na výživu syna sťažovateľa, t. j. maloletého ■■■■■, a nie na výživu jeho matky a príbuzných. Peniaze boli najprv zaistené na účte sťažovateľa a následne ich súdny exekútor poslal neznámej osobe. Boli to posledné peniaze sťažovateľa. Uvedené skutočnosti mali mať za následok spôsobenie morálnej ujmy sťažovateľovi.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd po dôkladnej analýze podania konštatuje, že má vážne formálne a obsahové nedostatky, avšak možno ho označiť za sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, pretože obsahuje tvrdenie o porušení označených článkov ústavy, charty a deklarácie, obsahuje rovnako označenie rozhodnutia, ktoré tvorilo jednu z príloh k ústavnej sťažnosti, a označenie porušovateľa (okresný súd).

5. V súvislosti s nedostatkami ústavnej sťažnosti ústavný súd uvádza, že sťažovateľ síce uviedol, ktoré práva, resp. články ústavy, deklarácie a charty mali byť označeným rozhodnutím porušené, avšak na podporu svojich tvrdení neuviedol žiadnu relevantnú ústavnoprávnu argumentáciu, na základe ktorej by ústavný súd mohol posúdiť opodstatnenosť jeho tvrdení. Podanie taktiež neobsahuje žiaden určitý a relevantný návrh rozhodnutia (petit), na ktorého podklade by ústavný súd mohol konať v rámci svojich ústavou zverených kompetencií. Uvedené nedostatky bránia prijatiu ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, čo je vo všeobecnosti dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 1 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd, zvoliac materiálny prístup k posúdeniu návrhu sťažovateľa, nepovažoval za potrebné vyzývať ho na doplnenie jeho podania, vyhodnotiac, že ani prípadné doplnenie podania by nevedlo ústavný súd k inému záveru.

6. Sťažovateľ označil v podaní ako porušovateľa svojich práv okresný súd, konkrétne napadnuté uznesenie z 27. októbra 2023, ktorým okresný súd zamietol sťažovateľovu sťažnosť proti uzneseniu súdneho úradníka z 27. júla 2023 o zamietnutí návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie.

7. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto

rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

8. Jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde]. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014, III. ÚS 175/2020).

9. Napadnuté uznesenie okresného súdu nadobudlo účinky právoplatnosti 3. novembra 2023, preto z hľadiska naplnenia § 124 zákona o ústavnom súde podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Keďže zmeškanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti nemožno odpustiť a táto lehota uplynula viac ako tri mesiace pred podaním jeho ústavnej sťažnosti, táto skutočnosť zakladá dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti aj podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej oneskoreného podania.

10. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní sa ústavný súd nezaoberal žiadosťami sťažovateľa, ktoré tvorili prílohy k jeho ústavnej sťažnosti, pretože rozhodovanie o daných žiadosťiach je podmienené prijatím ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, k čomu v danom prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. marca 2024

Libor Duľa
predseda senátu